

ἔβοσκε τ' ἀρνὶ κ' ἔφαν το γὰρ βόσκηθρο. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκιάτικο. Πβ. βόσκιστρο.

βόσκημα τό, Εὐβ. (Ὁρ.) Θράκ. (Αἰν.) Πελοπ. (Καλάβρυτ. Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἀ.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. 286 καὶ 290 Πρω. Δημητρ. βόσκημα Καπ. (Ἀραβάν.) βόσ-θημα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βόσκημα=τὸ βοσκόμενον ζῷον καὶ ἡ τροφή.

1) Βοσκή, βόσκησις Θράκ. (Αἰν.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Ἀραβάν.) Πελοπ. (Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἀ.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν. Πρω. Δημητρ.: Βγάζω 'ς τὸ βόσκημα Λεξ. Βλαστ. 290 Κάνουν τὰ πράματα βόσκημα Μεσσ. Πάρ' τὰ βόγδα 'ς τοὺ βόσκημα Ἀράχ. Τὰ κατοίκια ἄφ'σαν τοὺ βόσκημα τ'ς Αἰν. 2) Τὸ μέρος ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα Εὐβ. (Ὁρ.) Πελοπ. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. βοσκίδι.

Πβ. βοσκή, βοσκησά, βοσκός, βόσκισμα, βοσκισμός.

βοσκησά ἡ, ἀμάρτ. βοσκησά Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βόσκησις=τὸ βόσκειν, ἡ βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σά.

Ποσότης ὅση ἀρκεῖ εἰς τὴν βόσκησιν ἑνὸς ζώου ἐνθ' ἀν.: Τὸν χουράφ' ἔχ' νὰ βοσκησά τόπου.

βοδκηχτά ἐπίρρ. Πόντ. (Σταυρ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βοδκηχτός.

Βοσκή Β 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Σ' σὰ ψηλασέας βοδκηχτά καὶ 'ς σὰ λιβάδᾱ στέρᾱ κ' ἐκεῖ 'ς σὸ τόλ' τὸ Κρεπεγάδ' θ' εὐτάν τὴν ποτιδῶναν (εἰς τὰ ψηλὰ μέρη βόσκοντας καὶ εἰς τὰ λιβάδια ἀργὰ ἀργὰ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ἔρημον τὸ Κρουπήγαδο θὰ κάνουν τὸ πότισμα) Σταυρ.

βοσκιάτικο τό, Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. κ. ἀ. βοσκιάτ'κον Εὐβ. (Ἀκρ.) Σαμοθρ. βοστιάτ'κον Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάτικο.

1) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ Κρήτ. κ. ἀ. Συνών. βόσκηθρο, βοσκικά (ἰδ. βοσκικός), βοσκική 2, βοσκίστικος 2 α. 2) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ βοσκοτόπου, ὅπου νέμεται τὸ ποῖμνιον, τὸ τίμημα τῆς βοσκῆς Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἡπ. Κέρκ. Λέσβ. Σαμοθρ. κ. ἀ. Συνών. βόσκιστρο.

βοσκίδι τό, Πελοπ. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι. Βόσκημα 2, ὁ ἰδ.

βοσκιέρης ὁ, ἀμάρτ. βοστιάέρη Καπ. βοστιάέρη Καπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιέρης.

Ποιμήν. Συνών. βοσκός 1.

βοσκική ἡ, Κρήτ.—Λεξ. Βλαστ. 286 βοδ-διτθὴ Κύπρ. 'οσκική Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βοσκικός.

1) Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοσκοῦ ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ. Ἀνάθεμα τῇ βοσκικῇ κὲ ὅπου τῇ δεθυμήσῃ, γιὰτὶ δὲ βρίσκει κωπελλὰ 'ς τὸ πλάι νὰ φιλήσῃ Κρήτ. 2) Βοσκιάτικο 1, ὁ ἰδ., Κρήτ.: Ἄσμ. Δώδεκα χρόνους ἔκαμα βοσκός 'ς τὸ Σαλονίκι κ' ἡ βοσκική μου εἶδα 'τονε, κορίτσι, ἐννεὰ χιλιάδες.

3) Ὁ χρόνος καθ' ὃν διαρκεῖ ἡ βόσκησις τῶν ζώων Κρήτ.

βοσκικό τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βοσκικός.

1) Ἡ μυζήθρα τὴν ὁποῖαν τρώγουν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖ, ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα. 2) Πληθ. βοσκικά, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκιάτικο 1.

βοσκί τό, βοδκίον Πόντ. (Ἱμερ. Χαλδ. κ. ἀ.) βοσκί Ἀμοργ. Θράκ. Σίφν. Σύμ. Σύρ. κ. ἀ. βοσκί Μακεδ. βοδκί Μακεδ. (Χαλκιδ. κ. ἀ.) βοσσιό Ἴος βοδ-σίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) 'οσκί Κάρπ. βοδκίος ὁ, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) βοσκίος Καπ. (Σινασσ.) βοσκίος Θάσ. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σό, ὅθεν τὸ -ίος, δι' ὃ ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1912) 2, 6.

1) Βοσκή Ἀμοργ. Καπ. (Σινασσ.) Κάρπ. Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) Σίφν. Σύρ.: Σήμερα ἔχω βοσκί (εἶναι ἡ σειρὰ μου νὰ βοσκήσω τὰ ζῷα) Σύρ. 2) Ἡ νυκτερινὴ βόσκησις τῶν ὑποζυγίων Σαμοθρ. 2) Τόπος βοσκῆς ἐνθ' ἀν.: Ἐκεῖ 'ς σὸ μέρος καλὸν βοδκίος ἐν Κερασ. || Ἄσμ.

Φιγάρι μου πιρίλαδρον, πιρικατέβα κάτον νὰ σκοτιδιάσουν τὰ βουνά, νὰ 'σκώσουν τὰ λαγάδια, νὰ πάν τ' ἀγρίμα 'ς τὰ βουδκιά κὲ τὰ πουλλά 'ς τοῖς κοίτοις, νὰ πάη κὲ ὁ νεὸς ὅπ' ἀγαπεῖ 'ς τὴν ἀγαπητικὴ του (κοίτοις=κοῖτες) Χαλκιδ.

Ὅλα τὰ λάφια 'ς τὰ βουσκιά, ὅλα δρουσουλουγειοῦντι Μακεδ.

Πάν τὰ πουλλάκια 'ς τὸ βοσκί κ' οἱ κωπελλῆς 'ς τὴ βρύσι Ἀμοργ.

Τὰ λάφια ἄς τρώνα 'ς τὸ βοσκί κ' ἐμεῖς ἄς κολυμποῦμε Θράκ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκή Α 3. 3) Τὸ μετὰ μίαν βοσκήν παραγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιμνίου γάλα Σύρ.

Πβ. βοσκή, βόσκημα, βοσκησά, βόσκισμα, βοσκισμός.

βόσκισμα τό, Κρήτ. βοδκιμαν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βοδκιμαν Πόντ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοσκίζω, δι' ὃ ἰδ. βόσκω.

Βοσκί 1, ὁ ἰδ.

βοσκισμός τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. βοσκίζω, δι' ὃ ἰδ. βόσκω.

Βοσκί 1, ὁ ἰδ.

βοσκίστικος ἐπίθ. Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βοσκιστικό τό, Σίφν. βοσκιστικά τά, Πελοπ. (Γέρμ. Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκιστής < βοσκίζω < βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικος.

1) Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς βοσκὸν Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Βοσκίστικα ροῦχα Ἀστυπ. Βοσκίστικα παπούτσια Ἀπύρανθ. 2) Οὐσ. α) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Σίφν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκιάτικο 1. β) Φιλοδώρημα διδόμενον εἰς βοσκὸν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ζώων εἰς ἄλλον ἀνηκόντων Πελοπ. (Γέρμ. Κίτ. Μάν.)

βόσκιστρο τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκιστής < βοσκίζω < βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τρο.

